

Gondolatok 2017. január 4-én

[Jn 1,35-42](#) [1Jn 3,7-10](#)

János, András és Péter meghívása

³⁵Másnap megint ott állt János két tanítványával, ³⁶s mihelyt meglátta Jézust, amint közeledett, így szólt: „Nézzétek, az Isten Báránya!” ³⁷E szavak hallatára a két tanítvány Jézus nyomába szegődött. ³⁸Amikor Jézus megfordult, s látta, hogy követik, megkérdezte: „Mit akartok?” Így feleltek: „Rabbi – ami annyit jelent, mint Mester –, hol lakol?” ³⁹„Gyertek, nézzétek meg!” – mondta nekik. Elmentek vele, megnézték, hol lakik, s aznap nála is maradtak. A tizedik óra körül járhatott. ⁴⁰A kettő közül, aki János szavára követte, az egyik András volt, Simon Péter testvére. ⁴¹Reggel találkozott testvérével, Simonnal, s szólt neki: „Megtaláltuk a Messiást, vagy más szóval a Fölkentet”, s ⁴²elvitte Jézushoz. Jézus ráemelte tekintetét, s így szólt hozzá: „Te Simon vagy, János fia, de Kéfa, azaz Péter lesz a neved.”

Keresztelő János tanúságtételének eredményéről számol be a mai evangéliumi részlet. János szavait hallva („Nézzétek, az Isten Báránya!”), a feltételezhetően általa már megkeresztelt, őt követő két tanítvány (János és András) azonnal Jézust követik! Az emberi mérce szerint szokatlan János magatartása, abban irigységnek semmi jele sincs, hisz az általa korábban megkeresztelt, feltételezhetően hosszabb ideje őt követő tanítványokat küldi Jézushoz. Nem a maga érdekeit tartja fontosnak, biztatja a tanítványait, hogy Jézust kövessék, örül, hogy küldetését teljesíthette és megmutathatta az embereknek a Megváltót.

Figyelemre méltó a Jézushoz csatlakozó tanítványok magatartása is! A szentírási szöveg szerint: „Mihelyt a két tanítvány e szavakat hallotta, követte Jézust.” A követőkre az első pillanattól kezdve nagy hatással lehetett Jézus személyisége, hiszen a szentírás szövege szerint „Elmentek vele, megnézték hol lakik, s aznap nála is maradtak.” Feltételezhető, hogy Jézus személyisége volt rájuk olyan nagy hatással, hogy a találkozás és beszélgetés hatására a tanítványok lelkesedése határtalanul megnőtt. András a találkozást követően (másnap reggel) örömtől eltelve szól testvérének Simon Péternek is: „Megtaláltuk a Messiást, vagy más szóval a Fölkentet”.

Mit sugall számomra a fenti bibliai részlet?

- *A Jézust követő tanítványok mindent felhagyva követik Jézust, hisz benne látják a kiutat.*
- *A Jézussal való találkozásuk határtalan örömmel és cselekvési vágygal tölti el őket.*

Mi lehet számunkra ebből a követendő?

- *Legfontosabb az, hogy oda kell fordulni Jézus felé, hagyni kell, hogy az Ő tanítása, gondolatai járják át lelkünket.*
- *El kell engedni korábbi kötődéseinket, hogy Jézus tudjon munkálkodni bennünk.*
- *Győzzük le aggodalmainkat és félelmeinket, amelyek azt sugallják, hogy nem érdemes kiállni a hitetlen világ elé, mert úgysem hallgatnak ránk!*
- *És legvégül, ha kialakult bennünk az az öröm, ami János és András szívét is eltöltötte, meg kell osztanunk örömünket másokkal, tanúságot téve a Megváltóról.*

Ámen.

(Szebeny Miklós)